

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119249379
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zoľáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6119249379.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zoľákovvej a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Andreja Radomského, v spore žalobkyne: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a. s., IČO: 31 351 026, so sídlom Grösslingová 77, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, právne zastúpenej SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., IČO: 36 853 186, so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: Bc. V. U., W., I.. XX.XX.XXXX, Z. N. XXX/XX, XXX XX Z., právne zastúpenému JUDr. Tatianou Vorobelovou, advokátkou, IČO: 51 889 111, so sídlom Bajzova 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 2.323,23 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 3Csp/32/2019-256 z 23. februára 2022 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Priznáva žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.232,23 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 26. júna 2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. 2.1 Výrok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu 13. marca 2019 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej istinu 2.323,23 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 26. júna 2016 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania. Žalobkyňa návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnila tým, že 10. marca 2014 uzatvorila ako stavebná sporiteľňa so žalovaným ako finančným agentom zmluvu o finančnom sprostredkovaní podľa § 652 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal realizovať činnosť smerujúcu k uzatváraniu zmlúv v oblasti stavebného sporenia v rozsahu stanovenom zákonom č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve“) a ona sa zaviazala vyplácať žalovanému províziu. V tomto právnom vzťahu mal žalovaný postavenie podnikateľa v zmysle ustanovenia § 2 ods. 5 zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve. Zmluva o finančnom sprostredkovaní zanikla dohodou o ukončení zmluvy. So žalovaným 12. januára 2016 uzatvorila zmluvu o preddavku na províziu, v ktorej sa zmluvné strany dohodli, že poskytne žalovanému preddavok na províziu vo výške 3.000,- eur za účelom zabezpečenia materiálneho vybavenia pre výkon činností finančného agenta. V súlade s článkom V zmluvy o preddavku na províziu sa žalovaný zaviazal

vrátiť jej preddavok na províziu v lehote najneskôr 12 mesiacov od jeho prijatia. V prípade zániku zmluvy o finančnom sprostredkovaní jej v súlade s článkom V zmluvy o preddavku na províziu vzniká nárok na vrátenie ešte nesplateného preddavku na províziu. Na základe uvedených skutočností jej vznikol voči žalovanému nárok na vrátenie preddavku na províziu vo výške 2.323,23 eur. Žalovaného listom zo 6. júna 2016 vyzvala, aby jej vrátil preddavok na províziu v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy. Jej pohľadávka k 27. februáru 2019 bola vo výške 2.323,23 eur. Keďže žalovaný do dnešného dňa svoj peňažný záväzok neuhradil, uplatňuje si aj nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.323,23 eur od 26. júna 2016 do zaplatenia z dôvodu, že v zmysle článku 10 ods. 6. zmluvy o finančnom sprostredkovaní sa zásielka považuje za doručeníu tretí pracovný deň od jej odoslania a nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur.

2.2 Okresný súd Banská Bystrica rozhodol o návrhu žalobkyne na vydanie platobného rozkazu platobným rozkazom z 8. apríla 2019, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že popiera pohľadávku žalobkyne v celom rozsahu, pretože žalobkyňa si započítavala jeho provízie na splátky poskytnutej pôžičky, podľa bodu 4.2 provízneho poriadku mu mala byť vyplatená následná provízia a táto mu vyplatená nebola a on žil v tom, že keď mu žalobkyňa províziu nezaplatila, tak si ju započítala so splátkami pôžičky.

2.3 Žalobkyňa vo vyjadrení k odporu uviedla, že žalovaný 19. septembra 2016 uznal svoj dlh voči nej písomným uznaním záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka, dlh bol uznaný čo do výšky 2.348,75 eur, ako aj čo do dôvodu - dlh vznikol z dôvodu nevrátenia zostatku preddavku podľa zmluvy o preddavku na províziu z 12. januára 2016. Žalovanému bol v súvislosti s uznaním jeho záväzku poskytnutý splátkový kalendár na sumy uvedené v uznaní záväzku, t. j. na 2.348,75 eur, v zmysle ktorého mal žalovaný splatiť svoj dlh na jej účet v dvanástich po sebe nasledujúcich splátkach počnúc 20. septembrom 2016. Žalovaný poskytnutý splátkový kalendár nedodržiaval, preto považuje vyjadrenie žalovaného za špekulatívne a účelové a navrhuje žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

2.4 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo zistenia, že žalobkyňa a Wüstenrot poisťovňa, a. s. na jednej strane a žalovaný ako finančný agent na strane druhej 10. marca 2014 uzatvorili zmluvu o finančnom sprostredkovaní podľa zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a podľa Obchodného zákonníka. Podľa článku 1 tejto zmluvy predmetom zmluvy je finančné sprostredkovanie v oblasti poisťovníctva a stavebného sporenia, a to: a) predkladanie ponúk na uzavretie poisťnej zmluvy, predkladanie návrhov poisťnej zmluvy, uzavieranie poisťných zmlúv a vykonávanie ďalších činností smerujúcich k uzavretiu alebo zmene poisťnej zmluvy, spolupráca pri správe poisťnej zmluvy a spolupráca pri vybavovaní nárokov a plnení plynúcich klientovi z poisťnej zmluvy; b) predkladanie ponúk na uzavretie zmluvy o stavebnom sporení, spisovanie žiadosti o úver a vykonávanie ďalších činností smerujúcich k uzavretiu alebo zmene zmluvy o stavebnom sporení, spolupráca pri správe zmluvy o stavebnom sporení a úverovej zmluvy a spolupráca pri vybavovaní nárokov a plnení plynúcich klientovi zo zmluvy o stavebnom sporení a úverovej zmluvy, za podmienok a iba v rozsahu dohodnutom v tejto zmluve. Na účely tejto zmluvy sa stavebným sporením rozumie aj poskytnutie stavebného úveru alebo medziúveru stavebnou sporiteľňou. Finančný agent je viazaným finančným agentom podľa § 8 zák. č. 186/2009 Z.z.. Podľa článku 2. bod 11 zmluvy o finančnom sprostredkovaní finančný agent je povinný riadne a hospodárne využívať jemu odovzdané technické vybavenie a zverené prostriedky, najmä počítače, softvérové vybavenie, mobilné telefóny, pridelené telefónne čísla, SIM karty ako aj všetky ostatné veci, ktoré mu boli zverené na účel výkonu jeho činnosti podľa tejto zmluvy (ďalej len „pracovná pomôcka“) a nakladať s nimi tak, aby nedošlo k škode na majetku poisťovne a stavebnej sporiteľne, s výnimkou bežného opotrebovania pracovných pomôcok. Finančný agent je povinný zdržať sa akéhokoľvek konania, pri ktorom by došlo k využitiu pracovných pomôcok na účel iný ako je plnenie predmetu tejto zmluvy a zároveň je povinný zabezpečiť, aby k užívaniu pracovných pomôcok nedochádzalo tretími osobami alebo v ich prospech). V zmysle článku 3. body 1, 2 poisťovňa a stavebná sporiteľňa majú okrem iného povinnosť poskytnúť pracovné pomôcky a podklady (najmä príslušné príručky, všeobecné a zmluvné poisťné podmienky, všeobecné obchodné podmienky, tlačivá a ďalšie materiály) a oboznámiť ho s vybranými ustanoveniami interných predpisov. Stavebná sporiteľňa a poisťovňa sú oprávnené hradiť finančnému agentovi na základe vlastného uváženia vedľajšie náklady spojené s účasťou finančného agenta na školeniach organizovaných stavebnou sporiteľňou alebo poisťovňou (cestovné náklady, ubytovanie a pod.). Poisťovňa a stavebná sporiteľňa sú oprávnené poskytnúť finančnému agentovi v prípade splnenia podmienok stanovených poisťovňou a stavebnou sporiteľňou v interných predpisoch elektronické, prípadne iné pracovné pomôcky, za účelom kvalifikovaného plnenia predmetu zmluvy. Bez ohľadu na druh takto poskytnutej pracovnej pomôcky je finančný agent povinný zdržať sa akéhokoľvek konania, pri ktorom by došlo k použitiu poskytnutej pracovnej pomôcky na účel iný ako je plnenie predmetu tejto zmluvy. Podľa bodu 6. tohto článku

poisťovňa a stavebná sporiteľňa sú povinné poskytnúť finančnému agentovi provízie, prípadne iné peňažné plnenia (odmeny), za podmienok uvedených v províznom a odmeňovacom poriadku poisťovne a v províznom a odmeňovacom poriadku stavebnej sporiteľne (ďalej sú spoločne označované aj ako „provízne poriadky“). Provízie sa vyplácajú v lehotách určených v províznych poriadkoch, ktoré zároveň určujú aj spôsob výplaty provízie. Spôsob výplaty provízie môže byť v províznom poriadku viazaný na obchodné výsledky finančného agenta alebo obchodnej skupiny, v rámci ktorej finančný agent pôsobí. Podľa bodu 8. tohto článku poisťovňa a stavebná sporiteľňa môžu poskytnúť finančnému agentovi mimoriadnu províziu alebo inú formu odmeny. Podľa bodu 10. tohto článku poisťovňa a stavebná sporiteľňa nie sú povinné vyplatiť provízie a finančný agent je povinný vrátiť poisťovni alebo stavebnej sporiteľni už vyplatené provízie, v prípadoch uvedených v províznych poriadkoch. V týchto prípadoch sa má za to, že obchod, ktorý spočíval v predaji produktu poisťovne alebo stavebnej sporiteľne s následným riadnym plnením povinnosti zo strany klienta nebol naplnený, ďalej aj v prípadoch, ak finančný agent postupoval pri výkone svojej činnosti v rozpore s jemu známymi záujmami poisťovne, stavebnej sporiteľne alebo klienta (najmä ak došlo k zrušeniu poisťovnej zmluvy alebo zmluvy o stavebnom sporení klientom z dôvodu nekorektného poradenstva alebo sľubom neodôvodnených výhod klientovi, alebo ak poisťovni alebo stavebnej sporiteľni vznikli dodatočné náklady s poskytnutím produktu). Povinnosť finančného agenta vrátiť už vyplatené provízie trvá aj po ukončení tejto zmluvy. Podľa bodu 11. tohto článku v prípade, že finančnému agentovi bola provízia alebo akékoľvek obdobné plnenie priznané a vyplatené z akéhokoľvek dôvodu neoprávnene, sú poisťovňa a stavebná sporiteľňa oprávnené ich prednostne odúčtovať z provízneho účtu finančného agenta a sú oprávnené započítať čiastku rovnajúcu sa neoprávnene vyplatenej provízii alebo akéhokoľvek obdobného plnenia proti svojim existujúcim aj budúcim záväzkom voči finančnému agentovi. Podľa bodu 13. tohto článku táto zmluva nezakladá nárok finančného agenta na úhradu nákladov, ktoré boli nim vynaložené pri vykonávaní predmetu tejto zmluvy. Náklady, ktoré mu v tejto súvislosti môžu vzniknúť, sú zohľadnené v dohodnutej provízii. Poisťovňa alebo stavebná sporiteľňa môže na základe vlastného uváženia znášať niektoré náklady finančného agenta. Podľa článku 8. bod 1. písm. a) zmluvy o finančnom sprostredkovaní táto zmluva zaniká kedykoľvek písomnou dohodou zmluvných strán. Podľa bodu 5. tohto článku právne následky ukončenia zmluvy o. i. sú: a) právo na výkon činnosti podľa článku 1 tejto zmluvy zanikne v deň účinného ukončenia tejto zmluvy; b) zanikajú všetky práva a povinnosti zmluvných strán podľa tejto zmluvy a prípadných dodatkov k tejto zmluve, vrátane práva finančného agenta na províziu prípadne iné obdobné plnenie, s výnimkou nasledovných povinností finančného agenta: b-v) povinnosť vrátiť poisťovni príslušnú neprináležiacu províziu, resp. storno províziu, na ktorú im vzniklo právo v zmysle províznych poriadkov bez ohľadu na to, či nárok na storno províziu vznikol počas platnosti tejto zmluvy alebo po jej zániku, a to vo výške určenej v províznych poriadkoch; poisťovňa vyzve finančného agenta na zaplatenie storno provízií, pričom pre doručovanie tejto výzvy platí úprava podľa článku 10 ods. 6. zmluvy o sprostredkovaní; b-vi) ustanovenia províznych poriadkov o zúčtovaní storno provízií nezanikajú; účinnosť týchto ustanovení zaniká vo vzťahu ku každej poisťovnej zmluve alebo zmluve o stavebnom sporení dojednanej finančným agentom počas trvania zmluvného vzťahu s poisťovňou a stavebnou sporiteľňou osobitne, a to až uplynutím lehoty stanovenej v týchto ustanoveniach pre vznik práva na vrátenie časti provízie vyplácanej za príslušný druh - poistenia alebo produkt stavebného sporenia Zánik účinnosti ustanovení províznych poriadkov o zúčtovaní stornoprovízií vo vzťahu k poisťovnej zmluve alebo zmluve stavebného sporenia nasledujúci po vzniku práva na vrátenie príslušnej storno provízie za túto poisťovnú zmluvu alebo zmluvu stavebného sporenia nemá vplyv na právo poisťovne alebo stavebnej sporiteľne na vrátenie príslušnej storno provízie z tejto zmluvy podľa ustanovení províznych poriadkov o zúčtovaní stornoprovízií, b - vii) povinnosti vysporiadať všetky ostatné záväzky, ktoré mu voči poisťovni a stavebnej sporiteľni vznikli počas trvania tejto zmluvy. Podľa článku 10 zmluvy o finančnom sprostredkovaní sa zmluva uzatvára na dobu neurčitú. Zmeny a doplnky podliehajú písomnej forme dodatku, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. Rovnako sa nachádza aj súhlas agenta, aby boli písomnosti zasielané na elektronickú adresu finančného agenta. Podľa bodu 6. tohto článku pre doručovanie písomnosti platí, že písomnosť bola doručená tretím pracovným dňom odo dňa odoslania doporučenej poštovej zásielky druhej zmluvnej strane na poslednú známu adresu alebo v prípade, ak ide o doručovanie elektronickou poštou platí, že zásielka bola doručená na tretí deň odo dňa jej preukázateľného odoslania. V danom prípade však musí dotknutá zmluvná strana, ktorá sa doručenia dovoľáva, preukázať deň odoslania písomnosti formou doporučenej poštovej zásielky. Ak bude písomnosť doručovaná osobne, je preberajúca zmluvná strana povinná toto prevzatie písomne potvrdiť na kópii alebo na druhopise. V prípade, ak adresát odmietne prevziať písomnosť, písomnosť sa považuje za doručенú dňom jej odmietnutia. Podľa bodu 8. tohto článku pokiaľ nie je v zmluve dohodnuté inak, riadi sa táto zmluva príslušnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov upravujúcimi zmluvu o

obchodnom zastúpení. Dňom účinnosti zmluvy zanikajú platnosť a účinnosť predchádzajúcich zmlúv o finančnom sprostredkovaní uzavretých medzi stranami zmluvy. Zároveň 12. januára 2016 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená zmluva o preddavku na províziu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo poskytnutie preddavku na províziu žalovanému vo výške 3.000,- eur. Tento preddavok bol poskytnutý na provízny účet finančného agenta. Podľa článku 3. tejto zmluvy zmluvné strany sa dohodli, že účelovo viazaný preddavok na províziu je možné použiť na nákup osobného počítača s príslušenstvom a programovým vybavením, ktorý bude súčasťou prevádzkovej kancelárie slúžiacej na prezentáciu obchodnej značky stavebnej sporiteľne, kancelárskej techniky, nábytku do kancelárie finančného agenta, nákup osobného automobilu, resp. akotácia na leasing osobného automobilu. V článku V zmluvy o preddavku na províziu boli dohodnuté podmienky vrátenia preddavku na províziu takto: 1. Finančný agent sa zaväzuje vrátiť prijatý preddavok na províziu najneskôr do 12 mesiacov od jeho prijatia, a to pravidelnými mesačnými splátkami vo výške: 250,- eur (t. j. suma preddavku/12). Začiatok splácania sa stanovuje na najbližší kalendárny mesiac po prijatí preddavku v zmysle čl. IV ods. 3 tejto zmluvy. 2. Preddavok na províziu bude prednostne splácaný z provízneho účtu finančného agenta, k čomu dáva finančný agent podpisom tejto zmluvy súhlas. 3. Prvé zúčtovanie preddavku na províziu sa uskutoční nasledujúci mesiac po jeho poskytnutí. V prípade, že na províznom účte finančného agenta nie je dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie mesačnej splátky preddavku, je finančný agent povinný uhradiť do 10. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca zostávajúcu časť uvedenej splátky preddavku z iných zdrojov, a to na účet XXXX-XXXXXXXXXX/XXXX (IBAN:M.; BIC: D.). 4. V prípade zániku zmluvy o finančnom sprostredkovaní uvedenej v preambule tejto zmluvy sa zúčtovanie preddavku na províziu uskutoční ku dňu skončenia zmluvného vzťahu. Ak nebude možné preddavok na províziu zúčtovať z provízneho účtu finančného agenta pre nedostatok finančných prostriedkov, finančný agent sa zaväzuje zostávajúcu časť poskytnutého preddavku vrátiť do 7 pracovných dní od skončenia zmluvného vzťahu na účet XXXX-XXXXXXXXXX/XXXX (IBAN:M.; BIC D.), variabilný symbol:XXXXXXXX (provízne číslo finančného agenta). 5. V prípade ukončenia zmluvného vzťahu je preddavok na províziu splatný do 7 pracovných dní odo dňa skončenia zmluvného vzťahu, pričom za každý začatý deň omeškania je finančný agent povinný platiť zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % z dlžnej sumy. 6. Finančný agent je povinný si poskytnutý preddavok zdaňiť v tom roku, kedy mu bol poskytnutý. V článku VI sú záverečné ustanovenia. V Preambule je uvedené, že finančný agent vykonáva pre stavebnú sporiteľňu finančné sprostredkovanie v oblasti stavebného sporenia na základe písomnej zmluvy o finančnom sprostredkovaní z 10. marca 2014. Medzi účastníkmi zmluvného vzťahu bola 30. marca 2016 uzatvorená dohoda o ukončení zmluvy o finančnom sprostredkovaní, v ktorej sa zmluvné strany dohodli na ukončení platnosti a účinnosti zmluvy o finančnom sprostredkovaní uzavretej medzi poisťovňou, stavebnou sporiteľňou a finančným agentom dňa 10. marca 2014. Zmluvné strany sa dohodli na ukončení platnosti a účinnosti zmluvy k 31. marcu 2016. Podľa zmluvy sú zmluvné strany povinné splniť si všetky povinnosti, ktoré im z jej ukončenia vyplývajú. Finančný agent sa zaväzuje najneskôr v deň ukončenia zmluvy vrátiť všetky podklady a pomôcky, ktoré mu boli poskytnuté a ktoré mu slúžili pre výkon činností podľa zmluvy (najmä príručky, poisťné podmienky, tlačivá a ďalšie materiály, SIM kartu, mobilný telefón, notebook, softvérové vybavenie), ako aj všetky podklady, dokumenty a písomnosti obsahujúce osobné údaje klientov, ktoré mu slúžili pre výkon činností v súlade s plnením predmetu zmluvy a všetky podklady obsahujúce osobné údaje, ktoré prevzal v mene poisťovne a/alebo stavebnej sporiteľne. Zmluvné strany si túto dohodu pred jej podpísaním riadne prečítali, jej obsahu porozumeli, uzatvárajú ju na základe slobodnej a vážnej vôle, bez akéhokoľvek nátlaku. Žalobkyňa listom zo 6. júna 2016 vyzvala žalovaného na zaplatenie 2.323,23 eur v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy s poukazom na článok 8 ods. 5 písm. b-v) a b-vii) zmluvy o finančnom sprostredkovaní. Výzva bola doručovaná poštou na známu adresu žalovaného uvedenú v zmluve o finančnom sprostredkovaní (podaná na poštovú prepravu 7. júna 2016, uložená 9. júna 2016, vrátená späť ako zásielka neprevzatá v odbernej lehote 28. júna 2016 a doručená žalobkyňi späť 30. júna 2016).

2.5 Žalovaný vo vyjadrení z 8. apríla 2020 uviedol, že zmluva o preddavku na províziu bola uzatvorená medzi ním a žalobkyňou 12. januára 2016 a v tejto zmluve sa určil postup stavebnej sporiteľne pre vyplatenie účelovo viazaného preddavku na províziu a určenie výšky a spôsobu jeho vyplatenia. Tento preddavok mohol použiť aj na nákup vybavenia prevádzkovej kancelárie ako sa uvádza v článku III. zmluvy, ale už v článku V žiada od neho žalobkyňa vrátiť prijatý preddavok na províziu najneskôr do 12 mesiacov od jeho prijatia a prednostne bude splácaný z provízneho účtu. Kanceláriu finančného agenta, sprostredkovateľa poistenia potreboval materiálne vybaviť, určitým spôsobom to bolo klientske centrum, kde pôsobil on a celá jeho obchodná skupina poradcov, poskytovali služby nielen poisťovní, ale aj poisťencom od roku 2012 bez toho, aby dostávali platy za vykonanú činnosť, nutne potrebovali vybavenie pracoviska a jeho udržiavanie. V preambule tejto zmluvy o preddavku sa konštatuje, že v

postavení finančného agenta vykonáva pre stavebnú sporiteľňu finančné sprostredkovanie v oblasti stavebného sporenia na základe písomnej zmluvy o finančnom sprostredkovaní z 10. marca 2014. V zmluve sa zaviazal k finančnému sprostredkovaniu v oblasti poisťovníctva a stavebného sporenia. Jeho úlohou bolo predkladať ponuky na uzavretie poisťnej zmluvy, predkladanie návrhov poisťnej zmluvy, uzavieranie poisťných zmlúv a takisto sa to týkalo aj stavebného sporenia. Táto zmluva o finančnom sprostredkovaní nebola prvou zmluvou uzatvorenou medzi ním a žalobkyňou, pretože zmluvu o finančnom sprostredkovaní uzatvorili ešte 9. februára 2012. V obidvoch zmluvách sa zaviazal, že sprostredkovateľskú činnosť v oblasti poisťovníctva a stavebného sporenia bude vykonávať výhradne pre poisťovňu, a to osobne v mene poisťovne a na jej účet. Pre skupinu Wüstenrot vykonával s celou jeho obchodnou skupinou poradcov sprostredkovateľskú činnosť v oblasti poisťovníctva a od roku 2012 uzatvoril v mene zastúpeného najmenej 1200 zmlúv. Konkrétne, pokiaľ ide o sprostredkovateľskú činnosť pre stavebnú sporiteľňu, do ktorej patrili sporiace účty stavebného sporenia a úvery, uzatvoril v mene stavebnej sporiteľne najmenej 600 zmlúv. Pre stavebnú sporiteľňu sprostredkoval hlavne sporiace účty stavebného sporenia, resp. stavebné úvery. Klienti si uzatvorili sporiaci účet, na ktorý si sporili peniaze, kde získali aj štátu prémie aj úroky. Niektorí klienti po dlhšom čase mohli na základe zmluvy o stavebnom sporení a na základe hodnoty svojho sporenia na účte žiadať o stavebný úver na kúpu nehnuteľnosti alebo na stavebné úpravy. Všetky zmluvy boli uzatvorené v mene stavebnej sporiteľne. V roku 2016 už požadoval, aby mu skupina Wüstenrot prispela na náklady prevádzkovej kancelárie, pretože on a jeho obchodná skupina poradcov nemali platy, a ich činnosť nebola sústredená len na uzatváranie zmlúv, z ktorých im plynuli provízie, ale vykonávali poradenskú činnosť, spolupracovali pri správe zmluvy o stavebnom sporení, spolupracovali pri vybavovaní nárokov a plnení plynúcich klientovi zo zmluvy o stavebnom sporení a úverovej zmluvy. Práve z toho dôvodu bola 12. januára 2012 uzatvorená zmluva o preddavku na províziu s tým, že preddavok je možné použiť na vybavenie prevádzkovej kancelárie. Platil nájom, elektrinu, plyn, zakúpil vybavenie kancelárie. V čase uzatvárania zmluvy o finančnom sprostredkovaní poistenia a stavebného sporenia boli tieto zákonné ustanovenia Obchodného zákonníka kogentné a zmluvné strany ich nemohli vylúčiť ani zmluvne modifikovať s poukazom na ustanovenia § 655a ods. 1, § 660 ods. 2, § 660 ods. 4 Obchodného zákonníka. Nárok na províziu v súlade so zmluvou a s ustanovením § 660 ods. 1 Obchodného zákonníka mu vznikol v okamihu, keď tretia osoba splnila záväzok vyplývajúci z obchodu, a pokiaľ ide o plnenie záväzku, tento záväzok tretia osoba splnila pri uzatváraní zmluvy. Nepamätá si, že tretia osoba mala splniť záväzok po uplynutí viac ako 6 mesiacov, konkrétne informácie od žalobkyne v tomto smere neobdržal. Žalobkyňa mu vyplatila províziu, ak tretia osoba splnila záväzok vyplývajúci z obchodu, t. j. zaplatila prvé poisťné, čo pri sprostredkovaní bolo stále, pretože inak by žalobkyňa neuzavrela zmluvu o stavebnom sporení, o poistení, či už ide o životné poistenie, alebo neživotné poistenie. Nikdy mu žalobkyňou nebola vyplatená provízia pred splnením tejto podmienky, tak ako to tvrdí žalobkyňa, preto neprichádza do úvahy vrátenie provízie. Trvanie zmluvného vzťahu klienta so žalobkyňou nemohol ovplyvniť, ani jeho vinou nedošlo k zániku zmluvného vzťahu žalobkyne s klientom, ktorého vyhliadol. So skupinou Wüstenrot 30. septembra 2016 uzatvoril dohodu o ukončení zmluvy o finančnom sprostredkovaní s účinnosťou 31. marca 2016 a podľa tejto dohody vrátil dokumenty, podklady, všetky údaje o klientoch, t. j. celú spisovú agendu. Po ukončení činnosti finančného agenta do dnešného dňa nemá prehľad o zmluvách o poistení, ako aj o zmluvách o stavebnom sporení, úveroch a pod., ktoré uzatváral v mene poisťovne i stavebnej sporiteľne a na jej účet a ktoré nezankli. Má za to, že ustanovenie o práve obchodného zástupcu na províziu sa môže aplikovať, len ak nebolo zmluvou o obchodnom zastúpení vylúčené a ide o prípady zániku zmluvy uzatvorenej na neurčito výpoveďou alebo zániku zmluvy o výhradnom obchodnom zastúpení na dobu určitú výpoveďou podľa § 670 Obchodného zákonníka. Právnym následkom ukončenia zmluvy o finančnom sprostredkovaní 30. marcom 2016 nemohol byť zánik všetkých práv a povinností zmluvných strán, osobitne jeho práva ako práva finančného agenta (obchodného zástupcu) na províziu, prípadne iné obdobné plnenie. Podmienky, kedy nastáva zánik nároku na províziu by museli byť splnené súčasne, teda aj zmluvou vylúčené a aj prípad zániku zmluvy o finančnom sprostredkovaní by mal byť inak ako dohodou. Ak by súd dospel k záveru, že žalobkyňa mu aj po zániku zmluvy o finančnom sprostredkovaní dohodou bola povinná platiť províziu zo sprostredkovaných zmlúv stavebného sporenia, úveru, či životného a neživotného poistenia uplatňuje si voči nej kompenzačnú námietku, ktorú zdôvodňuje tak, že počas trvania obchodnoprávneho vzťahu so žalobkyňou založeného zmluvou o finančnom sprostredkovaní sprostredkoval uzatvorenie zmlúv o poistení tretích osôb s obchodným partnerom, ktoré doposiaľ" trvajú a z ktorých má doposiaľ" províziu žalobkyňa. Predbežnú sumu, na ktorú mu vznikol nárok od ukončenia zmluvného vzťahu so žalobkyňou do dňa uplatnenia nároku vo forme kompenzačnej námietky, vyčísľuje vo výške 2.323,23 eur. Pohľadávka na zaplatenie provízie existuje bez ohľadu na to, či to deklaruje nejaké rozhodnutie

súdu alebo iného orgánu, ako aj bez ohľadu na to, či to dlžník uznáva alebo nie. Zväzok predsa nevzniká na základe rozhodnutia súdu, ale právo na plnenie (požadávka) vzniká spravidla z právnych úkonov a to objektívne a súdne rozhodnutie až následne deklaruje existenciu príslušného právneho úkonu a deklaruje už existujúcu povinnosť. Ním uplatnená požiadávka je spôsobilá na započítanie a túto uplatňuje v rámci procesnej obrany v prebiehajúcom spore, ide o požiadávku, ktorú je možné jednostranne započítať proti žalobou uplatnenej požiadávke v zmysle právnych noriem hmotného práva (§ 358 Obchodného zákonníka). Žalobkyňa konala v rozpore s pravidlami poctivého obchodného styku, ktoré sa vyžadujú na ochranu obchodného zástupcu a neinformovala ho o jeho nárokoch na ďalšiu províziu po ukončení zmluvného vzťahu s ním. V zmysle ustanovenia § 265 Obchodného zákonníka výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu. Navrhuje žalobu voči nemu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

2.6 Žalobkyňa vo vyjadrení z 26. mája 2020 uviedla, že so žalovaným 12. januára 2016 uzatvorila zmluvu o preddavku na províziu, na základe ktorej sa zmluvné strany dohodli, že poskytne žalovanému preddavok na províziu vo výške 3.000,- eur za účelom zabezpečenia materiálneho vybavenia pre výkon činností finančného agenta. V súlade s článkom V zmluvy o preddavku na províziu sa žalovaný zaviazal vrátiť jej preddavok na províziu v lehote najneskôr 12 mesiacov od jeho prijatia pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 250,- eur. Podľa článku V ods. 4. zmluvy o preddavku na províziu v prípade zániku zmluvy o finančnom sprostredkovaní uvedenej v preambule tejto zmluvy sa zúčtovanie preddavku na províziu uskutoční ku dňu skončenia zmluvného vzťahu. Ak nebude možné preddavok na províziu zúčtovať z provízneho účtu finančného agenta pre nedostatok finančných prostriedkov, finančný agent sa zaväzuje zostávajúcu časť poskytnutého preddavku vrátiť do 7 pracovných dní od skončenia zmluvného vzťahu. Zmluva o finančnom sprostredkovaní v súlade s článkom 8. ods. 1 písm. a) zanikla dohodou o ukončení zmluvy k 31. marcu 2016, v dôsledku čoho jej vznikol voči žalovanému nárok na vrátenie nesplateného preddavku na províziu vo výške 2.323,23 eur. Žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku, ktorú odôvodňuje tým, že má nárok na províziu zo sprostredkovania doposiaľ trvajúcich poisťných zmlúv, ktoré sprostredkoval ešte v čase existencie zmluvného vzťahu medzi nimi. Svoj nárok vyčíslil na sumu 2.323,23 eur. Žalobkyňa vyplatila žalovanému celú províziu naraz, ešte pred uskutočnením obchodu. Vyplatenie provízie bolo naviazané pri poisťných zmluvách životného poistenia na zaplatenie poisťného po dobu 36 mesiacov a pri poisťných zmluvách neživotného poistenia na dobu trvania zmluvy počas dvoch rokov. Keďže k uskutočneniu obchodu nedošlo, žalovanému nárok na túto províziu zanikol. Vzhľadom na prezentované skutočnosti si so žalovaným a v jeho prospech v súlade s ustanovením § 662 ods. 3 Obchodného zákonníka dohodli vrátenie alikvotnej časti vyplatenej provízie v závislosti na skutočnom trvaní dojednaného obchodu. Jej nárok na vrátenie neprínaľiacej provízie závisí od trvania dojednaného obchodu a nie od konania finančného agenta. Keďže zmluva o finančnom sprostredkovaní zanikla dohodou o ukončení zmluvy, zaniklo aj právo žalovaného na províziu prípadne obdobné plnenie. Tvrdenie žalovaného, že má nárok na províziu z existujúcich klientov, ktorú mu nevypláca, je preto irelevantné. Žalovaný ani len nepreukázal výšku uplatneného nároku, resp. spôsob, akým dospel práve k sume 2.323,23 eur. Poukazuje na to, že žalovaný 19. septembra 2016 uznal svoj dlh voči nej písomným uznaním záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka. Dlh bol uznaný, čo do výšky 2.348,75 eur, ako aj čo do dôvodu - dlh vznikol z dôvodu nevrátenia zostatku preddavku podľa zmluvy o preddavku na províziu z 12. januára 2016. Žalovanému bol v súvislosti s uznaním jeho záväzku zároveň poskytnutý splátkový kalendár na sumu uvedenú v uznaní záväzku, t. j. na 2.348,75 eur, v zmysle ktorého mal žalovaný splatiť svoj dlh na účet žalobkyne v dvanástich po sebe nasledujúcich mesačných splátkach počnúc 20. septembrom 2016. Žalovaný poskytnutý splátkový kalendár nedodržiaval. Má za to, že obrana žalovaného je iba špekulatívna a účelová a navrhuje, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobkyňi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vo vyjadrení zo 16. novembra 2020 uviedla, že naďalej zotrúva na svojich doterajších písomných vyjadreniach a k listinným dôkazom predloženým žalovaným na poslednom pojednávaní uvádza, že žalovaný si voči nej uplatnil kompenzačnou námietkou nárok na úhradu časti nákladov, ktoré vynaložil na zriadenie a prevádzku kancelárie v rozsahu 2.323,23 eur. Žalovaný však nijakým spôsobom nešpecifikoval, na základe akých ustanovení mu vznikol nárok na úhradu týchto nákladov od nej. Ona bola povinná poskytnúť iba pracovné podklady a pomôcky ako sú tlačivá, príručky, resp. hrať na základe vlastného uváženia vedľajšie náklady spojené s účasťou finančného agenta na školeniach. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy o finančnom sprostredkovaní nevyplýva, že by bola povinná uhrádzať akékoľvek iné náklady, ktoré finančnému agentovi vznikli v súvislosti s výkonom jeho činnosti. V obchodnoprávných vzťahoch sa uplatňuje zásada zmluvnej voľnosti a je na zmluvných stranách ako si dojednávajú vzájomné práva a povinnosti. Žalovaný sa ako podnikateľský subjekt riadne oboznámil so zmluvou o finančnom sprostredkovaní a za stanovených podmienok sa rozhodol do

zmluvného vzťahu s ňou vstúpiť. Definičným znakom obchodnoprávných vzťahov nie je rovnoprávnosť v zmluvných právach a povinnostiach. Opačné tvrdenie nie je akceptovateľné a popierajúce princíp zmluvnej voľnosti. Opätovne poukazuje na to, že žalovaný 19. septembra 2016 uznal svoj dlh voči nej písomným uznaním záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka. Dlž bol uznaný čo do výšky 2.348,75 eur, ako aj čo do dôvodu - dlh vznikol z dôvodu nevrátenia zostatku preddavku podľa zmluvy o preddavku na províziu z 12. januára 2016. Žalovanému bol v súvislosti s uznaním jeho záväzku zároveň poskytnutý splátkový kalendár na sumu uvedenú v uznaní záväzku, t. j. na sumu 2.348,75 eur, v zmysle ktorého mal žalovaný splatiť svoj dlh na jej účet v dvanástich po sebe nasledujúcich mesačných splátkach počnúc 20. septembrom 2016. Žalovaný poskytnutý splátkový kalendár nedodržiaval. Vzhľadom na prezentované skutočnosti sa domáha, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.7 Na pojednávaní konanom 6. októbra 2020 právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že žalovaný žiada žalobu zamietnuť tak, ako uviedol v písomnom vyjadrení. Nárok na províziu mu vznikol v okamihu, keď tretia osoba splnila svoj záväzok z poisťných zmlúv, ktoré on v mene žalobkyne uzatváral a ktoré sprostredkoval. Tretia osoba záväzok z poisťných zmlúv splnila už pri uzatváraní zmlúv, čím sa jeho provízia stala splatnou. Žalovaný neuzatváral taký typ poisťných zmlúv, že by tretia osoba mala plniť viac ako po šiestich mesiacoch. Žalovaný vo vyjadrení svoj právny názor zdôvodnil ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktoré sú kogentné a zmluvné strany ich nemohli vylúčiť, alebo obísť. Za dôležité žalovaný pokladá, že vytvoril pre žalobkyňu klientske centrum a poskytoval on a skupina obchodných zástupcov, ktorých on riadil, poradenskú činnosť, sprostredkovateľskú činnosť, poskytovali rady aj tretím osobám, vzťahy s ktorými im vznikli z poisťných zmlúv. Suma, ktorá je predmetom tohto konania mu bola poskytnutá najmä z dôvodu, že od roku 2012, kedy vykonával funkciu finančného agenta, resp. obchodného zástupcu pre skupinu Wüstenrot mu vznikali náklady, a preto požadoval od žalobkyne, aby mu poskytla práve na túto činnosť nejakú sumu. Náklady, ktoré vznikali s činnosťou klientskeho centra už ani on, ani jemu podriadení odborní poradcovia nestačili platiť. V zmluve sa žalobkyňa zaviazala, že môže sumu 3.000,- eur použiť na materiálne vybavenie kancelárie, t. j. klientskeho centra. Kompenzačnú námietku vzniesol z dôvodu, že žalobkyňa má aj naďalej príjem z poisťných zmlúv, ktoré on sprostredkoval a ktoré podľa jeho názoru by mu mala žalobkyňa vyplácať. Nemá prehľad, ktoré poisťné zmluvy ešte trvajú, o tom ho vôbec žalobkyňa neinformovala. Po zániku zmluvy o finančnom sprostredkovaní všetky doklady klientov odovzdal žalobkyni. Žalobca voči nemu nepostupovala lojálne a nepostupovala tak, ako predpokladá Obchodný zákonník, teda poctivo. Pokiaľ ide o kompenzačnú námietku ako už bolo vo vyjadrení uvedené, po skončení zmluvného vzťahu so žalobkyňou žalobkyňa neposkytla žalovanému ako finančnému agentovi informácie, ktoré konkrétne zmluvy o stavebnom sporení trvajú a z ktorých má naďalej žalobkyňa provízie, z ktorých má príjem, ale ktoré by mali patriť žalovanému, pretože on ich sprostredkoval. V tomto smere žalobkyňa neposkytla žalovanému informácie ani v súdnom spore, keď sa žalovaný dožadoval uplatnenia kompenzačnej námietky. Pokiaľ ide o uznanie záväzku, podľa názoru žalovaného uznanie má význam z hľadiska predĺženia premlčacej lehoty.

2.8 Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bol založený zmluvný obchodnoprávny vzťah, a to na základe zmluvy o finančnom sprostredkovaní uzatvorenej podľa zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a Obchodného zákonníka z 10. marca 2014 za vyššie uvedených podmienok. Žalovaný teda vykonával pre žalobkyňu činnosť vyplývajúcu zo zmluvy o finančnom sprostredkovaní, za vykonanie ktorej mal nárok na provízie. Medzi žalobkyňou a žalovaným bola 12. januára 2016 uzatvorená aj zmluva o preddavku na províziu, predmetom ktorej bolo poskytnutie preddavku na províziu vo výške 3.000,- eur, ktorý bol účelovo viazaný na nákup osobného počítača s príslušenstvom a programovým vybavením, ktorý bude súčasťou prevádzkovej kancelárie slúžiacej na prezentáciu obchodnej značky stavebnej sporiteľne, kancelárskej techniky, nábytku do kancelárie finančného agenta, nákup osobného automobilu, resp. akontácia na leasing osobného automobilu. Žalovaný sa zaviazal vrátiť preddavok najneskôr do 12 mesiacov od jeho prijatia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 250,- eur od najbližšieho kalendárneho mesiaca po prijatí preddavku. V prípade zániku zmluvy o finančnom sprostredkovaní sa zúčtovanie preddavku na províziu uskutoční ku dňu skončenia zmluvného vzťahu. Ak nebude možné preddavok na províziu zúčtovať z provízneho účtu finančného agenta pre nedostatok finančných prostriedkov, finančný agent sa zaväzuje zostávajúcu časť poskytnutého preddavku vrátiť do 7 pracovných dní od skončenia zmluvného vzťahu. V prípade ukončenia zmluvného vzťahu je preddavok na províziu splatný do 7 pracovných dní odo dňa skončenia zmluvného vzťahu, pričom za každý začatý deň omeškania je finančný agent povinný platiť zmluvnú pokutu vo výške 0,5 % z dlžnej sumy. K ukončeniu zmluvného vzťahu medzi zmluvnými stranami došlo dohodou o ukončení zmluvy o finančnom

sprostredkovaní z 30. marca 2016 s účinnosťou k 31. marcu 2016. Listom zo 6. júna 2016 žalobkyňa vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 2.323,23 eur (povinnosť vyplývajúca z ukončenia zmluvného vzťahu a poskytnutia preddavku na províziu), a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Výzva bola doručovaná poštou na známu adresu žalovaného uvedenú v zmluve (9. júna 2016 bola uložená, 28. júna 2016 bola vrátená späť ako zásielka neprevzatá v odbernej lehote a 30. júna 2016 bola doručená žalobkyni späť). V zmysle článku 10 bod 6. zmluvy sa písomnosť považuje za doručeníu tretím pracovným dňom odo dňa odoslania doporučenej poštovej zásielky druhej zmluvnej strane na poslednú známu adresu, t. j. 10. júna 2016, lehota na plnenie uplynula 25. júna 2016 (omeškanie s plnením dlhu nastalo 26. júna 2016). Žalovaný 19. júna 2016 uznal svoj dlh voči žalobkyni písomným uznaním záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka. Dlh bol uznaný do výšky 2.348,75 eur, ako aj čo do dôvodu - dlh vznikol z dôvodu nevrátenia zostatku preddavku podľa zmluvy o preddavku na províziu z 12. januára 2016 a zároveň žalovaný prehlásil, že svoj dlh zaplatí na tam uvedený účet v splátkach v počte 12 v období od 20. septembra 2016 do 20. augusta 2017 (splatnosť mesačne k 20. dňu v mesiaci) v sume 195,72 eur mesačne s tým, že prvá splátka činí 195,83 eur (spolu 2.348,75 eur). Žalobkyňa povolila žalovanému splácať dlh vo výške 2.348,75 eur splátkovým kalendárom zo 16. augusta 2016, v zmysle ktorého mal žalovaný splatiť svoj dlh na účet žalobkyne v dvanástich po sebe nasledujúcich splátkach počnúc 20. septembrom 2016 (na základe žiadosti žalovaného). Podľa vyjadrenia žalobkyne žalovaný splátkový kalendár nedodržiaval (toto tvrdenie žalovaný nerozporoval). Nebolo rozporované ani neplnenie dlhu ako také.

2.9 Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobkyni voči žalovanému vznikol nárok na vrátenie preddavku na províziu za splnenia podmienok uvedených v článku V body 4. a 5. zmluvy o preddavku na províziu z 12. januára 2016 v spojení s článkom 8. bod 5 písm. b-vii) zmluvy o finančnom sprostredkovaní z 10. marca 2014. Rovnako súd poukazuje na uznanie dlhu žalovaným, ktoré spĺňa všetky zákonom vyžadované náležitosti platného právneho úkonu. Uznanie dlhu dlžníkom nemá len právne dôsledky vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby, ako udával žalovaný, ale má dôsledky čo do uznania samotnej existencie a výšky dlhu ako takého dlžníkom. Preto bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.323,23 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 26. júna 2016 do zaplatenia, keďže je naďalej v omeškaní so zaplatením dlhu, podľa § 369 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 1 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. Počiatok omeškania je daný dňom nasledujúcim po uplynutí 15-dňovej lehoty na plnenie na základe výzvy žalobkyne zo 6. júna 2016. Na omeškanie s plnením dlhu od 26. júna 2016 nemá vplyv následné uznanie dlhu žalovaným, či povolenie splácania dlhu na základe splátkového kalendára. Žalovaný bol v omeškaní s plnením dlhu už týmto dňom.

2.10 Vo vzťahu k námietkam žalovaného, že peniaze z preddavku na províziu minul na činnosť kancelárie (klientskeho centra) a činnosť vyvíjajúcu v zmysle uzavretej zmluvy o finančnom sprostredkovaní v prospech žalobkyne (či iných pomôcok nad rámec dojednaných v zmluve) súd uvádza, že zo žiadneho ustanovenia predložených zmlúv nevyplýva povinnosť žalobkyne tieto náklady za žalovaného zaplatiť, resp. žiadne takéto právo žalovaného z predložených zmlúv nevyplýva. Správne preto žalobkyňa poukazovala na článok 3 body 1., 2., 13. zmluvy o finančnom sprostredkovaní. Súd navyše poukazuje aj na článok 2 bod 11. zmluvy o finančnom sprostredkovaní. Na uvedenom názore súdu nič nemenia ani žalovaným predložené listinné dôkazy. Vykonávanie činnosti žalovaného v prospech žalobkyne vyplývala z obsahu zmluvných podmienok dojednaných v zmluve. K námietke žalovaného, že boli porušené kogentné ustanovenia zmluvy o obchodnom zastúpení týkajúce sa provízií (najmä práva na vyplatenie provízie po skončení zmluvného vzťahu) súd uviedol, že v zmysle ustanovenia § 263 Obchodného zákonníka sú kogentnými ustanoveniami (vo vzťahu k tomuto typu zmluvy) ustanovenia § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Teda ustanovenie § 671 Obchodného zákonníka nie je kogentným ustanovením, od ktorého sa nemožno odkloniť a zmluvné strany si dohodli režim provízií v prípade ukončenia zmluvného vzťahu osobitne. Kogentným ustanovením nie je ani ustanovenie § 668 Obchodného zákonníka, na ktoré odkazuje ustanovenie § 671 citovaného zákona, okrem ustanovenia § 668 ods. 3 tohto zákona, ktoré sa ale použije len v prípade výpovede zmluvy, pričom v tomto prípade došlo ku skončeniu zmluvného vzťahu dohodou zmluvných strán, čo právnym predpisom vylúčené nie je. Kogentnými ustanoveniami sú ustanovenia § 655a a § 660 ods. 2 až 4 Obchodného zákonníka, avšak ak mal žalovaný za to, že tieto povinnosti si žalobkyňa nespĺnila, mohol uvedené žiadať od žalobkyne žalobou na splnenie povinnosti a na základe uvedeného prípadne žiadať o zaplatenie provízií, či žiadať o riadne započítanie voči sume uplatnenej žalobou v tomto konaní (zmluva v tomto neodporuje zákonu). Nepostačujúce je podľa názoru súdu len samotné tvrdenie, že dokumentáciu odovzdal žalobkyni, nemá prehľad o zmluvách (či trvajúc), o províziách a o tom, že žalobkyňa mu neposkytla informácie, pokiaľ

ich sám nežiadal. Z predloženej komunikácie žalobkyne so žalovaným po ukončení zmluvného vzťahu vyplýva, že žalovaný vôbec túto otázku provízie neriešil a nežiadal ich. Žiadal len o splatenie dlhu vyplývajúceho z preddavku na províziu v splátkach (viď mail žalovaného, splátkový kalendár, uznanie dlhu). To tvrdil až v rámci procesnej obrany v tomto spore bez toho, aby uvedené relevantne preukázal. Navyiac žalovaný mal prehľad o uzavretých zmluvách aj v prospech žalobkyne, hoci jeho právna zástupkyňa tvrdila, že tieto listinné dôkazy sa týkajú iného sporu. Pokiaľ žalovaný namietal, že si myslel, že sa provízie z uzavretých zmlúv započítavali s preddavkom na províziu a že si uplatňuje kompenzačnú námietku vo výške 2.323,23 eur voči pohľadávke uplatnenej žalobou, súd uvádza, že toto tvrdenie a kompenzačná námietka neboli žiadnym relevantným spôsobom preukázané a kompenzačná námietka ani preukázaná, čo do jej výšky, resp. právneho dôvodu jej vzniku. Rovnako nie je preukázané, kedy mohlo dôjsť k stretnutiu pohľadávok spôsobilých na započítanie podľa § 358 Obchodného zákonníka. Navyiac súd v kontexte predchádzajúceho bodu poukazuje na článok 8. bod 5. zmluvy o finančnom sprostredkovaní a na úpravu práv a povinností zmluvných strán v prípade ukončenia zmluvného vzťahu, a teda na zánik práva agenta na ďalšie provízie z uzavretých zmluvných vzťahov agentom - žalovaným v prospech žalobcu. Na provízie v budúcnosti nemá žalovaný nárok. Nárok žalovaného na tieto ďalšie provízie zanikol zánikom zmluvného vzťahu, a teda voči žalobkyňou uplatnenému nároku na vrátenie preddavku na províziu nemožno započítať neexistujúcu pohľadávku žalovaného (o ktorej tvrdí, že má existovať do výšky 2.323,23 eur). Rovnako časť preddavku na províziu musela byť zúčtovaná a započítaná s províznym účtom žalovaného (dovtedajšími províziami), keďže žalobkyňa nežiadala celú poskytnutú sumu, ale len jej časť (do výšky 2.323,23 eur). To tiež nebolo žalovaným rozporované. Z uvedeného nevyplýva, aby sa žalobkyňa správala v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, v dôsledku čoho by jej konanie nepoživalo právnu ochranu. Žalovaný v postavení podnikateľa vstúpil za podmienok uvedených v zmluve o finančnom sprostredkovaní a zmluve o preddavku na províziu do zmluvných vzťahov so žalobkyňou rovnako v postavení podnikateľa (v rámci tzv. zmluvnej voľnosti) a z toho plynie aj podnikateľské riziko na oboch stranách. Súd s poukazom na uvedené na námietky žalovaného neprihliadal.

2.11 Súd prvej inštancie predmet sporu právne posúdil podľa § 6 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c), § 8 zákona o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve, § 261 ods. 1, ods. 8, § 263, § 265, § 269 ods. 2, § 323, § 358, § 652 ods. 1, ods. 5, § 655a, § 659, § 660, § 662, § 663, § 671 Obchodného zákonníka. Úroky z omeškania priznal súd žalobkyňi v súlade s ustanovením § 369 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka a ustanovením § 1 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. Paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky priznal súd žalobkyňi v súlade s ustanovením § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka a ustanovením § 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka.

2.12 O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a priznal úspešnej žalobkyňi proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením.

3. Proti rozsudku v celom rozsahu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V nadväznosti na to tvrdil, že nepochybne preukázal, že so žalobkyňou uzatvoril dohodu o ukončení zmluvy o finančnom sprostredkovaní s účinnosťou k 31. marcu 2016, podľa ktorej vrátil dokumenty, podklady a všetky údaje o klientoch, v dôsledku čoho nemá prehľad o zmluvách o poistení, ako aj o zmluvách o stavebnom sporení, úveroch a pod., ktoré uzatváral v mene poisťovne i stavebnej sporiteľne na jej účet a najmä nemá prehľad o zmluvách, ktoré trvajú. Trvá na tom, že súd prvej inštancie sa mal zaoberať jeho pohľadávkou proti žalobkyňi, ktorú uplatnil formou kompenzačnej námietky a nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že ukončením zmluvného vzťahu so žalobkyňou mu zanikol nárok na zaplatenie provízie, pretože právnym následkom ukončenia zmluvy o finančnom sprostredkovaní (30. marca 2016) formou dohody medzi ním a žalobkyňou nemohlo dôjsť k zániku všetkých práv a povinností zmluvných strán, osobitne jeho práva ako práva finančného agenta na províziu. Podmienky, kedy nastáva zánik provízie, by museli byť splnené súčasne, teda aj zmluvou vylúčené a zároveň aj zmluva o finančnom sprostredkovaní by mala byť ukončená inak ako dohodou. Za pochybenie súdu prvej inštancie považuje aj to, že na konanie žalobkyne, ktoré je podľa jeho názoru v rozpore s pravidlami poctivého obchodného styku neaplikoval ustanovenie § 265 Obchodného zákonníka, pričom sa domnieva, že v širšom význame je možné aplikovať aj ustanovenie § 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil

napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a priznal žalovanému plnú náhradu trov odvolacieho konania.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že podľa článku 8. ods. 5. písm. b) bod v) zmluvy o finančnom sprostredkovaní ukončením tejto zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti zmluvných strán podľa tejto zmluvy a prípadných dodatkov k tejto zmluve, vrátane práva finančného agenta na províziu prípadne iné obdobné plnenie k tejto zmluve, vrátane práva finančného agenta na províziu prípadne iné obdobné plnenie, s výnimkou povinnosti vrátiť poisťovni príslušnú neprináležiacu províziu, resp. storno províziu, na ktorú im vzniklo právo v zmysle províznych poriadkov bez ohľadu na to, či nárok na storno províziu vznikol počas platnosti tejto zmluvy alebo po jej zániku, a to vo výške určenej v províznych poriadkoch; poisťovňa vyzve finančného agenta na zaplatenie storno provízií, pričom pre doručovanie tejto výzvy platí úprava podľa článku 10 ods. 6. zmluvy o finančnom sprostredkovaní. Keďže zmluva o finančnom sprostredkovaní zanikla 31. marca 2016 dohodou o ukončení zmluvy, zaniklo aj právo žalovaného na províziu prípadne iné obdobné plnenie v zmysle vyššie citovaného ustanovenia. To, že zmluva o finančnom sprostredkovaní bola ukončená dohodou zmluvných strán a nie jej odstúpením alebo výpoveďou, nezakladá žiaden dôvod na to, aby mal žalovaný nárok na provízie z trvajúcich zmlúv po ukončení zmluvného vzťahu. Tvrdenie žalovaného, že má nárok na províziu z existujúcich klientov, ktorú mu nevypláca, je preto absurdné. Navyše žalovaný nielenže nepreukázal výšku uplatneného nároku, resp. spôsob akým dospel práve k sume 2.323,23 eur, ale požaduje od nej provízie, za stále trvajúce a ním sprostredkované poistné zmluvy (!). Žalovaný akosi opomína skutočnosť, že žalobcom v tomto prípade nie je poisťovňa, ale stavebná sporiteľňa, a tak si nemôže voči nej uplatniť nárok, ktorý sa týka vyplatenia provízií za sprostredkovanie poistných zmlúv. Žalovaný v súlade s článkom 2 ods. 1. v spojení s článkom 1 zmluvy o finančnom sprostredkovaní vykonával určité činnosti výhradne pre ňu a ďalšie výhradne pre Wüstenrot poisťovňu, a. s., ktoré mu samostatne poukazovali provízie ako aj iné odmeny, na ktoré vznikol žalovanému nárok. Ona poskytovala žalovanému provízie iba za sprostredkovanie zmlúv v oblasti stavebného sporenia. Preto, keby aj existoval nárok žalovaného na vyplatenie provízií za trvajúce poistné zmluvy po zániku zmluvy o finančnom sprostredkovaní (čo namieta vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti), ona nie je oprávnená mu ich vyplatiť. Súd prvej inštancie tak nemohol voči ňou uplatnenému nároku na vrátenie preddavku započítať pohľadávku, existenciu, či výšku ktorej žalovaný nepreukázal a ktorú si v neposlednom rade uplatňoval voči nesprávnejmu subjektu. V danom právnom vzťahu mal žalovaný postavenie podnikateľa a v obchodnoprávných vzťahoch sa uplatňuje zásada zmluvnej voľnosti, teda je na zmluvných stranách ako si dojednávajú vzájomné práva a povinnosti. Preto je neakceptovateľné, aby všeobecný súd zasahoval do obsahu obchodnoprávneho vzťahu a vyvažoval pomer práv a povinností v prospech niektorej zo zmluvných strán. Takáto činnosť je typická pri spotrebiteľských a nie obchodnoprávných (podnikateľských) zmluvách. Žalovaný sa ako podnikateľský subjekt riadne oboznámil so zmluvou o finančnom sprostredkovaní a za stanovených podmienok sa rozhodol do zmluvného vzťahu s ňou vstúpiť. Na základe uvedených skutočností sa žalobkyňa domáha, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne nepodal odvolaciu repliku.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať resp. dopĺňať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

10. Podľa článku 8 bod 5. písm. b-v) zmluvy o finančnom sprostredkovaní právnym následkom ukončenia zmluvy je povinnosť vrátiť poisťovní a stavebnej sporiteľni príslušnú neprináležiacu províziu, resp. storno províziu, na ktorú im vzniklo právo v zmysle províznych poriadkov bez ohľadu na to, či nárok na storno províziu vznikol počas platnosti tejto zmluvy alebo po jej zániku, a to vo výške určenej v províznych poriadkoch; poisťovňa a stavebná sporiteľňa vyzývajú finančného agenta na zaplatenie storno provízií, pričom pre doručovanie tejto výzvy platí úprava podľa článku 10 ods. 6 tejto zmluvy.

11. Podľa článku V ods. 1. a ods. 4. zmluvy o preddavku na províziu finančný agent sa zaväzuje vrátiť prijatý preddavok na províziu najneskôr do 12 mesiacov od jeho prijatia, a to pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 250,- eur, slovom dvestopäťdesiat eur (t. j. suma preddavku/12). Začiatok splácania sa stanovuje na najbližší kalendárny mesiac po prijatí preddavku v zmysle článku IV ods. 3 tejto zmluvy. V prípade zániku zmluvy o finančnom sprostredkovaní uvedenej v preambule tejto zmluvy sa zúčtovanie preddavku na províziu uskutoční ku dňu skončenia zmluvného vzťahu. Ak nebude možné preddavok na províziu zúčtovať z provízneho účtu finančného agenta pre nedostatok finančných prostriedkov, finančný agent sa zaväzuje zostávajúcu časť poskytnutého preddavku vrátiť do 7 pracovných dní od skončenia zmluvného vzťahu na účet XXXX-XXXXXXXXXX/XXXX (IBAN: M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX; BIC: D.), variabilný symbol: XXXXXXXX (provízne číslo finančného agenta).

12. So zreteľom na citované ustanovenia zmluvy o finančnom sprostredkovaní a zmluvy o preddavku na províziu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak sa nezaoberal pohľadávkou žalovaného voči žalobkyni uplatnenou formou kompenzačnej námietky, pretože pre určenie výšky sumy, ktorú bol žalovaný povinný vrátiť žalobkyni ako časť nesplateného preddavku na províziu, bol rozhodujúci deň skončenia zmluvného vzťahu, kedy bola žalobkyňa povinná vykonať zúčtovanie preddavku na províziu, pri ktorom mohla zistiť, že pre nedostatok finančných prostriedkov nie je možné preddavok na províziu zúčtovať z provízneho účtu finančného agenta. V daný deň žalobkyňa zistila, že dlh, ktorý vznikol žalovanému z dôvodu nevrátenia preddavku na províziu, je vo výške 2.348,75 eur a žalovaný následne tento svoj dlh aj písomne uznal, čím nielenže súhlasil s výškou dlžnej sumy v čase uznania, ale aj s tým, že v tejto dlžnej sume boli zahrnuté aj všetky provízie, na ktoré by mal v tom čase nárok a ktoré sú relevantné pre výpočet tejto sumy.

13. Pokiaľ žalovaný za pochybenie súdu prvej inštancie považoval okolnosť, že súd prvej inštancie na konanie žalobkyne neaplikoval ustanovenie § 265 Obchodného zákonníka, prípadne ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka, odvolací súd zdôrazňuje, že aplikácia týchto ustanovení na konanie žalobkyne by bola nedôvodná, pretože prístup žalobkyne voči žalovanému bol vždy korektný. Žalovaný

sa najneskôr pri uzatváraní zmluvy o preddavku na províziu dozvedel, na aký účel môže poskytnutý preddavok použiť, v akom časovom období ho musí žalobkyni vrátiť a aké sankcie voči nemu žalobkyňa uplatní, ak jej tento preddavok včas nevráti. Dokonca, ešte v čase, keď už žalovaný vedel, že žalobkyni nedokáže nesplatenú časť preddavku na províziu vrátiť naraz a požiadal ju o možnosť splácania podľa splátkového kalendára, žalobkyňa mu vyšla v ústrety a umožnila mu splácať jeho dlh v splátkach.

14. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 2.323,23 eur príslušenstvom zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

15. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a ustanovením § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bola žalobkyňa úspešná v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 % a zároveň žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).